

Czwartek, 12 maja 2016 r.

P8_TA(2016)0222

Identyfikowalność produktów rybołówstwa i akwakultury w gastronomii i sprzedaży detalicznej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury w restauracjach i handlu detalicznym (2016/2532(RSP))

(2018/C 076/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1379/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie kryzysu żywnościowego, oszustw w łańcuchu dostaw żywności i nadzoru nad nimi ⁽⁶⁾,
- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Rybołówstwa,
- uwzględniając pytanie do Komisji w sprawie identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury w restauracjach i handlu detalicznym (O-000052/2016 – B8-0365/2016),
- uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że UE jest największym na świecie rynkiem owoców morza, który zasila zarówno unijny sektor rybołówstwa, jak i przywozy z krajów trzecich;

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0011.

Czwartek, 12 maja 2016 r.

- B. mając na uwadze, że konsumenci mają prawo do informacji podanych w zrozumiały sposób, w tym informacji o przybrzeżnych i geograficznych strefach połowów, i powinni móc w pełni polegać na całym łańcuchu dostaw produktów rybołówstwa na rynek UE; mając na uwadze, że UE i państwa członkowskie mają obowiązek chronić obywateli UE przed nadużyciami; mając na uwadze, że wszystkie produkty podlegające przywózowi muszą odpowiadać unijnym zasadom i normom;
- C. mając na uwadze, że Komisja przygotowuje szczegółowy i wyczerpujący spis dobrowolnych oświadczeń dotyczących produktów rybołówstwa i akwakultury, które zostały wprowadzone do obrotu w UE; mając na uwadze, że wnioski Komisji mogłyby doprowadzić do ustanowienia zewnętrznej struktury certyfikującej dobrowolne oświadczenia dotyczące produktów rybołówstwa i akwakultury na rynku UE;
- D. mając na uwadze, że w planie kontroli Komisji na rok 2015⁽¹⁾ oceniającym występowanie na rynku niewłaściwie oznakowanych ryb białych w stosunku do deklarowanego gatunku stwierdzono, że zadeklarowane gatunki potwierdzono w 94 % pobranych próbek; mając na uwadze, że jednak w przypadku niektórych gatunków poziom niezgodności był bardzo wysoki, a wartość 6 % uważa się za stosunkowo niską w porównaniu do innych badań o bardziej ograniczonym zasięgu przeprowadzonych w państwach członkowskich;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 36 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 Komisja Europejska ma obowiązek przedstawić Parlamentowi i Radzie do dnia 1 stycznia 2015 r. sprawozdanie dotyczące wykonalności opcji systemu znakowania ekologicznego produktów rybołówstwa i akwakultury;
- F. mając na uwadze, że wspólna organizacja rynków powinna gwarantować producentom uczciwą konkurencję i sprawiedliwe dochody w związku z produktami rybołówstwa sprzedawanymi lub kupowanymi w UE;
1. wyraża poważne zaniepokojenie i niezadowolenie w związku z wynikami szeregu badań dowodzących wysokiego poziomu nieprawidłowego znakowania produktów rybnych sprzedawanych na rynku UE, w tym w restauracjach instytucji UE; potwierdza, że celowe i nieuczciwe nieprawidłowe znakowanie gatunków ryb stanowi naruszenie przepisów UE, w tym wspólnej polityki rybołówstwa, i może stanowić przestępstwo w świetle obowiązującego prawa krajowego;
 2. wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia kontroli krajowych, w tym kontroli nieprzetworzonych ryb sprzedawanych do restauracji i sektora gastronomicznego, w celu rozwiązania problemu oszustw oraz wskazania, na którym etapie łańcucha dostaw ma miejsce nieprawidłowe znakowanie ryb; jest zaniepokojony zastępowaniem wysokiej jakości gatunków ich odpowiednikami niskiej jakości; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeanalizowania, jakie środki można by zastosować w celu poprawy identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury; popiera utworzenie grupy roboczej, której zadaniem będzie ujednoczenie wdrażania systemu identyfikowalności we wszystkich państwach członkowskich oraz ustanowienie zewnętrznej struktury umożliwiającej certyfikację dobrowolnych oświadczeń dotyczących produktów rybołówstwa i akwakultury na rynku UE;
 3. popiera silny system identyfikowalności obejmujący wszystkie etapy od wyładunku do konsumpcji, który zapewniałby pewność konsumentom, a jednocześnie obniżał zależność sektora handlu od przywożonych produktów rybołówstwa i akwakultury, wzmacniając tym samym rynek UE; wzywa Komisję do wykorzystywania potencjału barkodowania DNA, które mogłoby pomóc w identyfikacji gatunków za pomocą sekwencjonowania DNA, aby poprawić identyfikowalność;
 4. z zadowoleniem przyjmuje nowe ramy wspólnej organizacji rynku i domaga się, by Komisja przedstawiła – zgodnie z art. 36 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 – sprawozdanie z wykonania dotyczące opcji systemu znakowania ekologicznego produktów rybołówstwa i akwakultury; podkreśla potrzebę określenia standardów minimum ekologicznego znakowania produktów; uważa, że kluczowe elementy systemu znakowania muszą gwarantować przejrzystość, niezależność i wiarygodność procesu certyfikacji; zwraca się o przeprowadzenie szczegółowej analizy korzyści wprowadzenia ogólnounijnego znakowania;
 5. wzywa Komisję, by regularnie nadzorowała, w jakim zakresie wymagane informacje pojawiają się na etykietach; podkreśla, że etykiety muszą zawierać zrozumiałe, możliwe do zweryfikowania i dokładne informacje; w kontekście dobrowolnego znakowania zachęca państwa członkowskie do podawania wszystkich dostępnych informacji, które pozwolą konsumentowi dokonać świadomego wyboru; nalega, by Komisja i państwa członkowskie zintensyfikowały kampanie informacyjne dotyczące wymogów znakowania produktów rybołówstwa i akwakultury;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/safety/official_controls/food_fraud/fish_substitution/index_en.htm?subweb=343&lang=en

Czwartek, 12 maja 2016 r.

6. podkreśla, że solidna polityka europejska w zakresie znakowania w sektorze rybołówstwa byłaby kluczowym czynnikiem intensyfikującym rozwój gospodarczy społeczności nadbrzeżnych, polityka uwzględniająca wzorcowe praktyki stosowane przez rybaków oraz leżąca u podstaw jakości produktów, jakie dostarczają oni konsumentom;
 7. zwraca się do Komisji, by w celu zagwarantowania prawa konsumentów do prawidłowych, wiarygodnych i zrozumiałych informacji, przyjęła środki służące skorygowaniu niejasności spowodowanych obecnym wymogiem etykietowania stref i podstref określonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), w szczególności w odniesieniu do połowów uwzględnionych w niektórych podstrefach strefy 27, które są szczególnie problematyczne, takich jak m.in. Galicja i Zatoka Kadyksu, które są oznakowane jako „wody portugalskie”, Walia, oznakowana jako „Morze Irlandzkie” czy Bretania, oznakowana jako „Zatoka Biskajska”;
 8. zwraca uwagę na konieczność zawierania informacji o pochodzeniu produktów rybołówstwa w przejrzysty i jasny sposób;
 9. podkreśla potrzebę zagwarantowania, by wszelkie ogólnounijne znaki ekologiczne, a także systemy znakowania ekologicznego owoców morza oraz systemy certyfikacji stosowane przez osoby trzecie były spójne z wytycznymi Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa dotyczącymi znakowania ekologicznego ryb i produktów rybołówstwa z pochodzących z połowów morskich;
 10. uważa, że ogólnounijny znak ekologiczny dla produktów rybołówstwa i akwakultury – przy czym związane z nim kryteria należy jeszcze omówić na szczęblu UE – mogłyby przyczynić się do poprawy identyfikowalności i przejrzystości informacji dla konsumentów; uważa, że Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR) mogłyby finansować taki znak;
 11. zauważa, że niektóre obowiązujące określenia handlowe ryb różnią się w poszczególnych państwach członkowskich w związku ze stosowaniem różnych praktyk krajowych, które mogą prowadzić do powstania pewnych niejasności; z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte przez Komisję mające na celu uruchomienie projektu pilotażowego przyjętego przez Parlament Europejski, którego celem będzie stworzenie publicznej bazy danych zawierającej informacje o oznaczeniach handlowych we wszystkich językach urzędowych UE;
 12. zachęca Komisję do skuteczniejszego propagowania prowadzonych przez nią prac w zakresie ochrony zasobów morskich oraz walki z nielegalnymi połowami;
 13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji.
-